

Zvědavost HotaruObsahuje  
: Plenky, Používání plenek [Ženy - mokré]

*Pokud se vám něco z toho nelíbí, pak vám doporučuji, abyste se teď vrátili zpátky*

V klidné a tiché vesnici známé jako Asahigaoka zapadalo slunce. V řídce osídlené obci byly letní prázdniny a Hotaru v rámci posledních příprav uklízela svůj pokoj. Polštáře byly urovnané, povlečení správně srovnané a všechny svačiny a nápoje připravené. Mladá dívka byla dnes večer nesmírně nadšená, protože ji čeká vůbec první přespání s její nejnovější kamarádkou Komari. Tedy, ona by tomu tak úplně neříkala přespání. Měla to být jen ona a Komari, takže to spíš vypadalo, že s ní kamarádka stráví noc. Přesto byla Hotaru nadšená, ať už tomu říkála jakkoli.

Za oknem jí cvrlikaly cikády, protože obloha byla úplně oranžová. Dívka s havraními vlasy byla s přípravou všeho ve svém pokoji hotová, že se rozhodla zkontrolovat pizzy, které se pekly v peci. Od té doby, co se Hotaru přestěhovala do téhle vesnice, zjistila, že je dobře vzdálená od jakéhokoli většího podniku, od jakékoli restaurace, a dokonce i od videopůjčovny. Protože nejbližší pizzerie byla kilometry daleko, musela si péct vlastní, což jí nevadilo. Když Hotaru vytáhla z pece pizzu s feferonkami, uslyšela zvonek u dveří.

"Už jdu!" prohlásila dívka.

Položila pizzu na pult, aby vychladla, a spěchala ke vchodovým dveřím a otevřela je. Na druhé straně nestál nikdo jiný než její kamarádka Komari. Brunetka se tvářila trochu sklesle, jak zírala na podlahu, ale když uviděla Hotaru, okamžitě změnila tvář na úsměv. Na zádech měla batoh se vším, co na noc potřebovala, noční oblečení, kartáček na zuby a další... nezbytnosti.

"Ahoj, Hotaru," řekla Komari.

Hotaru byla zpočátku brunetčíným výrazem napůl znepokojená, ale jakmile uviděla její nízký vzrůst, vyšší a dospěleji vypadající dívka chtěla svou kamarádku okamžitě pohladit po hlavě. To ji však přimělo k fantazírování, zatímco Komari ji pozorovala a nechápavě se dívala na svou kamarádku.

"Uh....jsi v pořádku?" Komari se zeptala.

"Ach!" Hotaru vyjekla a trochu se začervenala: "M... omlouvám se, senpai. Pojd' dál."

Komari vešla dovnitř, jakmile Hotaru vstoupila. Brunetka si zula boty a postavila je vedle druhého páru bot, který patřil Hotaru. Drobná teenagerka se rozhlédla a usmála se, vždycky se jí líbilo, jak krásně vypadá Hotaruin dům uvnitř. Přála si, aby se tentokrát mohla radovat ona. Pravdou bylo, že brunetka tu ani nechtěla být. No, jednou chtěla strávit noc s Hotaru, nebo vlastně s kýmkoli jiným. Problém byl v tom, že má tajemství, o kterém se bála, že by ji zničilo, kdyby se to někdo dozvěděl. To ji sice odrazovalo od toho, aby chtěla strávit noc, ale její matka říkala něco jiného. Trvala na tom, aby její dcera strávila alespoň nějaký čas s novou dívkou Hotaru, aby se v Asahigaocce cítila vítanější. Komari si všimla, že něco není v pořádku.

"Ahoj, Hotaru," promluvila konečně brunetka, "kde máš maminku?" "Nevím," odpověděla.

"Aha, měla nějaké pochůzky u našich příbuzných," vysvětlila Hotaru, "říkala, že se možná vrátí až později večer. Naštěstí mi prý důvěřuje natolik, že si ke mně pozvala jednu kamarádku. Asi by řekla něco jiného, kdybych si chtěla přivést ještě jednoho. Když už jsme u toho, jak to, že Natsumi nemohla přijít? Když jsem jí o tomhle setkání říkala, zněla, že by se ráda přidala."

"Znáš Natsumi," řekla Komari, "zase se dostala do problémů s mámou kvůli tomu, že neudělala úkoly, takže musí strávit noc ve svém pokoji."

"To je škoda," zamračila se Hotaru a rychle se zase usmála, "ale aspoň jsi tady. Tak co budeme dělat nejdřív? Už mám připravenou pizzu."

"Uh....nejdřív bych se ráda převlékla," trvala na svém Komari a podezřívavě těkala očima po místnosti.

"Už ses převlékla do nočního?" Hotaru se zeptala a podívala se na hodiny pověšené na stěně obývacího pokoje nad televizí: "No, už je po dvacáté hodině. Myslím, že bychom mohli."

"Dobře... převléknu se v koupelně, jestli to nevádí," řekla Komari.

"O... dobře," odpověděla Hotaru.

Krátkovlasá brunetka se otočila a vyšla po schodech nahoru a zamířila do koupelny v patře. Když viděla zavřené dveře, Hotaru se divila, proč se Komari rozhodla převléknout právě tam. Byly přece obě dívky, ne? Viděla, jak se její kamarádka stydí za svou výšku, takže Hotaru předpokládala, že to bude ten důvod. Rozhodla se, že se převlékne ve svém pokoji, a tak havraní pátačka vyšla po schodech nahoru a prošla kolem dveří do koupelny, když zaslechla podivné zvuky. Znělo to skoro jako....mačkání papíru. Hotaru se podívala směrem ke dveřím a přiblížila ucho k dřevěnému povrchu.

"No tak, ty pitomá pásko," zavrčel Komariho hlas.

"Pásky?" Hotaru si tiše řekla pro sebe.

Dívka poodstoupila a přemýšlela, co to Komari nosí, že potřebuje pásky. Dívka byla zmatená, ale věděla, že by neměla narušovat soukromí jiné osoby, a tak se vydala do svého pokoje.

Jakmile Hotaru vešla dovnitř, prohledala skříň a vytáhla z ní noční oblečení. Nahoře byla jednoduchá košile s dlouhými rukávy, dole jednoduché kalhoty. Obojí bylo barevně sladěné do pruhů jdoucích shora dolů. Jedna sada pruhů byla levandulová, zatímco druhá čistě bílá. Hotaru se rychle převlékla z normálního oblečení a vklouzla do nočních šatů. Byly velmi jemné na dotek a vykouzlily dívce úsměv na tváři. Její matka vždycky používala ten nejlepší změkčovač látek, takže byly na dotek přímo božské.

"Hotaru?" ozval se zespodu Komariho hlas, "Kde jsi?" "Vždyť jsi v pořádku." "V pořádku," odpověděla.

Když Hotaru uslyšela, jak ji senpai volá, vyšla z pokoje a došla do kuchyně. Tam uviděla Komari, jak už drží v ruce kráječ na pizzu a krájí ji na osminky. Jako noční oděv si brunetka oblékla světle žluté tričko

a purpurové tepláky s bílým květinovým vzorem. Při pohledu dolů si všimla, že některé kousky jsou větší než ostatní. To páté třídě nevadilo, protože ani ona nebyla v krájení plátků pizzy příliš dokonalá.

"Tak co budeme dneska dělat?" zeptala se. Komari se zeptala a vzala si talíř.

"Aha, mám tu herní systém, na kterém si můžeme obě zahrát," navrhla Hotaru.

"No, tak to by byl asi pěkný začátek," usmála se malá brunetka.

Poté, co si vzala talíř, následovala Hotaru Komari zpět do pokoje pátačky a Hotaru zavřela dveře. Havranovlasá si položila talíř na zem a začala si nalévat malou skleničku limonády ze sklenice a láhve, kterou sebrala v kuchyni, když si připravovala pokoj na noc.

"Dáš si skleničku, senpai?" Hotaru jí nabídla.

"Ehm...", Komari se zarazila a natáhla ruku, jako by chtěla jednu, jen aby ji stáhla zpátky, "já... zas takovou žízeň nemám."

"O... dobře," přikývla Hotaru.

Jakmile měla pátačka všechno připravené, posadila se na červený polštářek rozestavěný na podlaze. Talíř s pizzou ležel vedle ní, stejně jako sklenice s limonádou. Pro Komari byl nachystaný modrý polštář, ale zdálo se, že pomalu posunuje zadek směrem k sedačce. Teď tu Hotaru viděla něco zvláštního. Nejdřív se Komari chtěla převléknout v koupelně, sama. Za druhé právě odmítla pohár s limonádou. Teď se zdráhala i posadit.

"A...jsi v pořádku?" Hotaru se zeptala.

"Jak to myslíš?" Komari se zeptala.

"No, od té doby, co jsi přišla, se chováš nějak divně," všimla si Hotaru.

"Já...uh....nevím, co tím myslíš," zapřela Komari.

"No, já jen, že jsem tě nikdy předtím neviděla takhle se chovat," podotkla Hotaru.

"Není to nic, co by tě mělo znepokojoval, jasně?" Komari bez obalu odpověděla.

"S...promiň, senpai," zeptala se Hotaru a cítila se zastrašená z toho, jak s ní kamarádka mluvila.

Brunetka se cítila trochu provinile a jen se podívala na svou kamarádku z páté třídy.

"Promiň, že jsem tak odpověděla," omluvila se Komari, "asi se jen z nějakého důvodu cítím trochu nesvá."

Hotaru přikývla a spustila herní konzoli. Tato odpověď však nestačila k tomu, aby uspokojila její zvědavost vůči kamarádce. Ve skutečnosti se tyto zvědavosti ještě zvětšily, když uslyšela zvuk přesně ve chvíli, kdy viděla Komari, jak si sedá na házečí polštář. Byl to stejný mlaskavý zvuk, jaký slyšela,

když předtím procházela kolem koupelny. Vzhledem k tomu, jak brunetka reagovala na otázku havranovlasé dívky, se Hotaru jednoduše rozhodla nechat to být a popadla ovladač.

Komari snědla část své pizzy, když popadla ovladač a viděla, že se spouští závodní hra. Dospívající dívka se zamračila, protože závodní hry jí příliš nešly. Nebyla tak špatná, aby v nich úplně propadla, ale nebyla ani tak dobrá, aby se mohla nazývat profesionálkou. Přesto Komari mlčela, zatímco Hotaru si pořádně lokla limonády a stiskla start.

Obě si vybraly svá auta a upravily si díly podle svých představ. Během výběru Hotaru usrkávala další sodovku, protože svůj výběr dokončila ve stejnou chvíli jako Komari. Pak začalo samotné závodění a Komari se okamžitě dostala do skluzu. Byly chvíle, kdy se její vozidlo málem srazilo se vším, co se na vybrané trati nacházelo: se zdmi, stromy, kameny, na co si vzpomenete. Komari věděla, že jí tahle hra nejde, ale dnes večer jí to šlo ještě hůř než obvykle. Pro Hotaru neměla téměř žádné potíže, protože se jí podařilo kamarádku předjet až do cíle.

"N... to není fér!!!" Komari zakňourala a sklonila hlavu k zemi.

"Ve skutečnosti to není tak těžké," řekla Hotaru a dopila svou limonádu, "jen musíš lépe ovládat joysticky."

Brunetka se podívala na své prsty a palce a uvědomila si, že jsou trochu mastné od pizzy. Přesto měla pocit, že právě její nezkušenost se závodními hrami způsobila, že s Hotaru prohrála. Teenagerka se vzpamatovala a začala druhé kolo jejich sezení. Tentokrát si Komari vedla o něco lépe. Už tolik nebourala, takže tentokrát získala vyšší umístění, ale přesto Hotaru neporazila, protože přistála na prvním místě.

"Vidíš, vedeš si mnohem lépe, senpai," usmála se Hotaru.

"Já... myslím, že to není tak těžké," řekla Komari s úsměvem.

Obě se dál bavily až do posledního závodu. Až dosud Komari vždycky porazila Hotaru, ale tentokrát to bylo trochu jiné. V posledním kole se Hotaru rozhodla pro malou zkratku, která spočívala v přeskočení mezery. Problém byl, že nejela dost rychle. To způsobilo, že byla poslána zpět na předchozí bod, což umožnilo Komari být ve vedení dostatečně dlouho na to, aby si vybojovala první místo.

"Dobře!" jákala brunetka, "Vypadá to, že jsem tě právě porazila, Hotaru."

Hotaru jen přikývla. Neměla to srdce jí říct, že i když Komari vyhrála finálový závod, její celkové skóre bylo stále nižší než skóre páťačky. Netrvalo dlouho a Komari uviděla obrazovku s konečnými výsledky a jen se zamračila. Celkově se umístila jen na třetím místě, zatímco Hotaru získala první místo, a to i přes svou hloupost v posledním závodě.

"Nemusíš se cítit špatně, senpai," utěšovala ji Hotaru, "je to jenom hra."

"Asi jo," řekla Komari, odložila ovladač a dojedla pizzu.

Hotaru přemýšlela, jestli má začít další hru, když uslyšela volání přírody. Zdá se, že velká část nápojů,

ktelé vypila dnes odpoledne, si říká o to, aby je pustila ven, a tak se postavila.

"Promiňte, ale musím jít do pokoje malé slečny," oznámila Hotaru.

"Dobře," odpověděla Komari.

Její kamarádka odešla do koupelny, do stejné koupelny, v níž byla brunetka předtím. Uběhlo několik minut a dívku něco napadlo. Její taška tam stále byla.

"Sakra," zamumlala, "co když se....".

Komari se zvedla, spěchala ke koupelně a vidí, že jsou dveře zavřené. Otočila klikou a zjistila, že je zamčeno.

"Moment," ozvala se zevnitř Hotaru a spláchla záchod.

Komari teď propadala panice. Uvnitř si kamarádka myla ruce, když si všimla kamarádčiny tašky. Hádala, že ji tam Komari musela nechat, ale byla otevřená dokořán a něco v ní bylo. Byl v ní balí...ek plenek?

"Ne," zamumlala, "nemohla si je vzít na sebe..." "Ne," řekla.

Pak se zastavila a přemýšlela. Nejdřív se Komari chtěla převléknout sama, slyšela z koupelny mlaskání, a zrovna když si Komari předtím sedala, a Hotaru nezapomněla na to, že Komari odmítla sklenici limonády. Díky tomu si uvědomila jednu věc. Komari měla na sobě pleny. Když Hotaru slyšela chřastění knoflíku, měla pocit, že je v pořádném průšvih. To byl zřejmě důvod, proč se její kamarádka chovala tak divně. Ona by to udělala taky, kdyby měla na sobě pleny. Otázkou bylo, proč je Komari nosí? Byla snad inkontinentní? Potřebovala je? Tím to být nemohlo. Minulý týden spolu s Komari jednou šly na pláž a neviděly na jejích plavkách žádnou bouli, která by naznačovala, že je vycpávaná...ne že by tam Hotaru zírala příliš dlouho.

Klika znovu zarachotila, a přestože bylo zamčeno, Komari se podařilo dveře otevřít, kov vyčnívající ze zámku při otevírání poškrábal dveře. Brunetka uviděla Hotaru, ale u jejích nohou ležela taška s balíčkem plenek na volném prostranství. Okamžitě popadla tašku a dala se na útěk, celá rudá v obličejí.

"Senpai!" "Počkej?!" vykřikla Hotaru.

Komari však neodpověděla, protože zamířila do pokoje matky své kamarádky. Dívka zabouchla dveře, sedla si na podlahu a pevně se k ní přitiskla zády, aby Hotaru nemohla dveře odstrčit.

"Senpai!!!" Hotaru vykřikla: "Prosím tě, já jsem tu tašku neotevřela! Přísahám! Byla právě otevřená, když jsem ji uviděla!"

Komari Hotaru věřila, ale stejně si vyčítala, že byla příliš neopatrná. Brunetka prakticky fňukala, jak se jí v očích tvořily slzy. Chvilí trvala na tom, že se navzdory nízkému věku bude chovat jako dospělá. Jakákoli zmínka o tom, že je dětská, ji vyvedla z míry stejně jako incident z minulého týdne na pláži, kde si ji spletli se ztraceným dítětem. Na druhé straně dveří hlasitě zaklepala Hotaru.

"Prosím, otevři," žadonila dívka.

"J....prostě mě nechte na pokoji," odfrknula si Komari, "nechce se mi teď ven."

"Prosím tě, nejsem typ, který by tě soudil, senpai," prosila Hotaru, "určitě máš.....er....že jsi..... důvod, proč jsi to udělala."

Dívka ztuhla, nebyla si jistá, jak má tu větu dokončit, aniž by Komari popíchla.

"Že nosím plenky jako dítě?" "To jsi mi chtěla říct?" zeptala se Komari trpce.

"Ne!" Hotaru se ozvala: "To bych neřekla! Jen potřebuju vysvětlení."

"No, už jsi to viděla, tak to můžu rovnou vyklopit," řekla Komari.

Komari vstala, otočila se a otočila klikou, otevřela dveře a uviděla Hotaru, jak se na ni dívá.

"Důvod, proč nosím pleny, je ten,....že jsem postelový povaleč," přiznala Komari a celý obličej jí zrudl.

Hotaru teď pochopila, proč neviděla Komari vycpanou na pláži a proč se chovala divně jenom dnes v noci. Její problémy se týkaly nočního pomočování, což bylo zvláštní vzhledem k tomu, že byla v pubertě. Hotaru si však všimla, že Komari je téměř na roztrhání.

"Prosím tě, neplač, senpai," prosila páťačka, "jsem si jistá, že spousta ki... chci říct teenagerů má problémy s nočním pomočováním." Komari se usmála.

"Ale to prostě není ono," odpověděla Komari, "chci být vnímána jako dospělá a stačí, že jsem na svůj věk malá. To, že musím nosit do postele pleny, mi ještě víc ponižuje život. Natsumi si mě pořád dobírá a to mě vždycky dostane." "To je pravda.

"No, Natsumi je prostě Natsumi," připomněla Hotaru kamarádce, "já nejsem jako ona. Já bych se lidem neposmívala kvůli problému, který jsem jednou....".

Hotaru si uvědomila, co právě řekla, a zrudla. Komari přestala plakat na dost dlouho, aby se podívala na svou kamarádku.

"Ty... ses jednou počůrala?" Komari se zeptala.

"No, byla jsem malá holka," vysvětlila Hotaru, "a to už je dávno."

"Aha," řekla brunetka a vypadala, že ji ta odpověď rozrušila ještě víc.

"Ale jde o to, že jsem velmi chápavá," dodala Hotaru, "nikdy bych se nikomu neposmívala kvůli jeho problémům. Ať se stane cokoli, vždycky budeš moje kamarádka."

Komari se trochu usmála a cítila se ráda, že má tak skvělou kamarádku, jako je Hotaru. Samozřejmě byla jedna věc, kterou páťačka raději vynechala, a to skutečnost, že když viděla Komari v plence,

vypadala roztomile.

"No, už se cítím trochu líp," prohlásila brunetka, "děkuju, že jsi se nezbláznila. Ale mrzí mě to."

"To je v pořádku," řekla chápavá Hotaru, "asi bych se taky vyděla, kdyby se někdo dozvěděl nějaké moje trapné tajemství."

"No....když už jsme to vyřešili....mohu si ještě vzít tu limonádu?" Komari se zeptala.

"Jistě," přikývla Hotaru.

"Jde ale o to, že....já dávám přednost dietní," prohlásila Komari.

"No, můžu si pro ni dojít do kuchyně," řekla Hotaru.

"Vlastně si pro ni můžu dojít," řekla Komari, "jen ti to nejdřív nechám v pokoji."

Brunetka přešla do ložnice a položila tašku na podlahu, zatímco Hotaru vešla dovnitř. Když viděla, že její kamarádka odchází, pátá třída se posadila na hrozený polštář. Dívka byla ráda, že se vyhnula něčemu, co mohlo skončit katastrofou. Teď, když byla její zvědavost vyřešena, se nemohla dočkat, až se tento čas strávený se svou senpai opět naplno rozběhne. Věc se....teď, když se dozvěděla o Komariiných plenkách před spaním....Hotaru se jich nemohla zbavit.

Podívala se na Komariho tašku a všimla si, že je stále otevřená. Balíček plenek byl uvnitř, už roztržený. Viděla, že jich uvnitř zůstala spousta, takže to musel být docela nový balíček. Ale proč se Hotaru zdály zajímavé? Dívka odvrátila hlavu a snažila se myslet na něco jiného, na cokoli jiného. V hlavě jí však stále bzučely ty pleny, které seděly přímo za ní. Teď se jí v hlavě zformovala nová myšlenka, kterou se snažila vytěsnit. Jaké by to bylo, kdyby si jednu z nich oblékla?

"Neměla bych," řekla Hotaru tiše a zavrtěla při té myšlence hlavou.

Už tak bylo dost špatné, že musela vidět, jak se Komari málem zhroutila, když se dozvěděla o jejím tajemství, takže si Hotaru nerada představovala, co by se stalo, kdyby brunetka zjistila, že má na sobě jednu z plenek. Havranovlasá se ze všech sil snažila odolat pokušení, ale její touhy a zvědavá mysl se bránily ze všech sil, až se tomu poddala.

"No.....možná, když si jednu vezmu jen pro tentokrát," rozhodla se Hotaru.

Dívka se otočila, prohrábla Komariin batoh a vytáhla jednu z plenek uvnitř. Byla pěkně složená, ale Hotaru cítila, jak je tlustá. Myslela si, že pleny na noční pomočování mají být tenké. Na druhou stranu Komari byla teenagerka a případy nočního pomočování u teenagerů se zdají být vzácné, takže by bylo pochopitelné, že její kamarádka musela místo toho nosit obyčejné pleny. Navíc je tu také fakt, že obchody, které jsou kilometry odsud, toho pro začátek nemají moc co nabídnout, takže to vypadalo, že její kamarádka musí vzít, co najde. Když Hotaru plenu zmáčkla, cítila, že je na dotek měkká. Pak jí rychle přišla na mysl jedna myšlenka.

"Radši si ji obleču v koupelně," zamumlala.

Existoval dobrý důvod, proč se tak Hotaru rozhodla. Komari už si nejspíš dolila dietní limonádu, takže kdyby se vyšší dívka rozhodla, že se přebalí právě tady, brunetka by mohla prostě vejít. Hotaru si zastrčila plenku pod tričko a vyšla z pokoje, když viděla, že Komari skutečně stoupá po schodech a v ruce drží sklenici dietní limonády. Znervózněla a Hotaru si položila pravou ruku na břicho, kde měla pod tričkem plenu.

"Kam jdeš, Hotaru?" Komari se zeptala.

"I....uh....jít na záchod," zalhala její kamarádka.

"Zase?" "Myslela jsem, že už jsi šla?" zeptala se Komari.

Hotaru na vteřinu ztuhla, ale Komari si všimla, jak si kamarádka pokládá ruku na břicho. Díky tomu si uvědomila jednu věc.

"Aha, to je ten typ jdi," řekla brunetka, když procházela kolem své vyšší kamarádky, "tak já prostě počkám u tebe v pokoji."

Když Komari vešla do Hotaruina pokoje, vplížila se pátačka do koupelny. Při pohledu na dveře si všimla, jak jsou uprostřed poškrábané, když Komari násilím otevřela dveře. To by byla jedna z věcí, kterou by musela vysvětlit matce, až se vrátí domů, ale Hotaru se rozhodla, že si s tím bude dělat starosti později. Zavřela dveře a Hotaru se ujistila, že je tentokrát dobře zamkla, a otočila zámkem co nejdříve doprava. Dívka vytáhla zpod trička plenu a rozložila ji. Pak si všimla, že je o něco tenčí, než čekala. Když byla složená, vypadala tak tlustá. Hádala, že to přece jen byla plenka na spaní. Pak jí napadlo něco jiného. Komari byla menší než Hotaru, mohla by se jí plenka vůbec vejít.

No, byl jen jeden způsob, jak to zjistit. Klesla na zem, Hotaru si stáhla kalhoty a pak si stáhla spodní prádlo. Bylo trochu trapné ležet polonahá na podlaze, ale dobré bylo, že byla v koupelně sama. Vzala si plenu, zvedla zadek z podlahy a zasunula si plenu pod zadek. Po jemném spuštění zadečku zpátky na plenu okamžitě ucítila, jak je měkká. Bylo to docela božské. Nevěděla, proč se Komari tak stydí nosit pleny, tyhle jí připadaly pohodlné. Uchopila pásky a Hotaru se snažila, aby jí seděly. Byl to docela boj, protože tahle plenka byla určena pro nižší Komari, ale Hotaru se podařilo pásky dostat a spojit dohromady. Když se Hotaru postavila, cítila, že je to docela těsné, ale snesitelné. Při pohybu dívka necítila žádný problém s velikostí plenky, takže to vypadalo, že jí přece jen dobře padne. Vzala si noční kalhoty a posunula si je zpátky na nohy a přes plenku. Při pohledu do zrcadla si všimla, že její plenka je sotva patrná. Myslela si, že tam bude alespoň nějaká boule. No, kalhoty má trochu pytlovitě, takže jí to nejspíš pomohlo plenu skrýt. Když Hotaru viděla své spodní prádlo, schovala ho do skříňky pod umyvadlem. Nechtěla, aby je Komari našla a pojala podezření. Hotaru pak spláchla záchod, aby si její kamarádka myslela, že už ho nepoužívá, a vyšla z koupelny. Dívka okamžitě zamířila zpátky do svého pokoje, kde na ni čekala kamarádka. Batoh s plenkami uvnitř vypadal nedotčeně, takže se zdálo, že Komari nemá tušení, že si jednu z plenek půjčila.

"Trvalo ti to dost dlouho," řekla Komari a posadila se na modrý přehozený polštář, "dlužíš mi odvetu."

"Dobře," přikývla Hotaru a nalila si další šálek limonády.

Po usednutí na červený házecí polštář se havranovlasá natáhla po herním ovladači, ale když se sklonoila, z nočních kalhot jí vyčuhoval pásek pleny. Komari si toho všimla a okamžitě se zamračila.



"Hotaru?" promluvila brunetka, "Máš na sobě jednu z mých plenek?" "Ano," odpověděla.

Dívčin obličej okamžitě ztuhl. Jak na to mohla přijít tak brzy? Spočítala je snad? Dívka se narovнала a trochu se ostýchala nad odpovědí, ale věděla, že Komari vyžaduje důvod.

"D.....nezlobte se, senpai," odpověděla Hotaru ukňouraným a scvrklým hlasem, "ale.....!.....já jsem jen chtěla vědět, jaké to je... nosit je." "A co?" zeptala se Hotaru.

"To je všechno?" Komari se zeptala.

"Y....nejsi našťvaná, že ne?" zeptala se. Hotaru se ustrašeně zeptala.

"Našťvaná ne," odpověděla brunetka, "ale jsem trochu zklamaná. Proč bys proboha chtěla nosit takovou?" "Ne," odpověděla.

"No....hádám, že jsem byla trochu zvědavá," přiznala Hotaru, "a navíc....byly tak měkké." "A co?" zeptala jsem se.

"No, asi byly trochu měkké," souhlasila Komari, "ale když už si chceš půjčit jednu z mých plenek, tak se příště aspoň zeptej."

"Ale....nemyslíš si, že jsem divná, že ne?" Hotaru se zeptala.

"Hele, jsi jen zvědavá," řekla Komari, "moje sestra byla taky zvědavá. Máma ji dnes ráno přistihla, jak má na sobě jednu z mých plenek, a dostala za to domácí vězení."

"Myslela jsem, že jsi říkala, že Natsumi dostala zaracha za to, že neplnila domácí povinnosti?" Hotaru se zeptala.

"Ahoj, to byla lež," vysvětlila Komari, "to bylo předtím, než jste se dozvěděli o mém problému s nočním pomočováním."

Hotaru pochopila. I když ji nikdy nenapadlo, že Natsumi bude také zvědavá. Havranovlasou trochu uklidnilo vědomí, že není jediná, koho trápí zvědavost.

"Takže jsou tak pohodlné, jak si myslíš?" Komari se zvědavě zeptala.

"No, jsou trochu těsné," přiznala Hotaru, "ale jinak se v nich necítím špatně."

"No, jen si nezvykni je nosit při každém setkání," poradila jí Komari, "máma říkala, že ty pleny nejsou levné."

"Dobře, budu na to pamatovat," slíbila Hotaru.

Obě pokračovaly ve vzájemné hře a hrály stejnou závodní hru. Hotaru si na trati stále vedla nejlépe, ale Komari se trochu zlepšovala. Dokonce se jí podařilo v jednom nebo dvou závodech porazit svou vyšší kamarádku.

"Vypadá to, že se zlepšuješ," všimla si Hotaru.

"Asi mám jen štěstí," předpokládala Komari.

Obě pokračovaly ve hře, dokud se obloha úplně nesetměla a měsíc nezačal svítit jako hvězdy a tady, daleko, daleko od světel města, byly opravdu venku. Obě se nasytily pizzou a limonádou a pro Hotaru si její náplň říkala o uvolnění.

"Ach jo, já už fakt musím jít," řekla páťačka.

"No, záchod je támhle," ukázala Komari.

"Jo, ať mi nepraskne močový měchýř," řekla Hotaru.

"No, když už, tak máš aspoň plínku," zažertovala Komari.

"Máš pravdu...," souhlasila Hotaru a podívala se na svou plenu.

Brunetka ji pozorovala a začínala být trochu podezřívavá.

"Jo.... přece tě nenapadne, že bys je opravdu počůrala, ne?" "Ne," řekla. Komari se zeptala.

Její kamarádka neodpověděla, ale místo toho přikývla.

"No, jestli jo, tak měj na paměti, že tyhle pleny nejsou určené na silné počůrání a že jsi dnes večer vypila hodně limonády," připomněla Komari.

Hotaru si byla dobře vědoma rizika, ale chtěla se do té pleny aspoň jednou vyčůrat. Její močový měchýř žadonil o uvolnění, ale byla trochu nervózní z jejich použití. Hotaru se postavila, jen roztáhla nohy a čekala. Jen tak stála a nic z ní nevycházelo. Pak, po chvíli, která jí připadala jako věčnost, Hotaru ucítila drobný pramínek, který se zformoval do proudu, protože cítila, jak se plenka zahřívá. Dívka se uvolněně zatvářila, což Komari způsobilo šok.

"Y....ty do nich vlastně čůráš, že jo?" Komari se zeptala.

Chtěla Hotaru rovnou vynadat, ale při pomýšlení, že se její vyšší kamarádka počůrává do pleny, se nemohla jinak než pochechtávat. Zatímco si havranovlasá stále ulevovala, podívala se na své kalhoty a doufala, že plenka všechno udrží. Bohužel ne, protože se jí na džínách vytvořila malá mokrá skvrna. Plenka začínala protékat, což vyvolalo na Hotaruině tváři paniku, stejně jako na Komariině. Dobrou zprávou bylo, že s močením skončila, ale špatnou, že Hotaru měla kalhoty promočené v rozkroku.

"Varovala jsem tě," řekla Komari své kamarádce, "proto mě máma nutí chodit na záchod, než jdu spát, aby se mi to nestalo s prostěradlem."

"Co mám dělat, senpai?" Hotaru se zeptala naříkavým hlasem.

"Prostě se uklidni," řekla Komari kamarádce, "aspoň to nevyteklo na podlahu."

"Y....máš pravdu," souhlasila Hotaru a sundala si kalhoty, aby ukázala pořádně nasáklou plenu, "radši se umyju, než máma dostane..."

Pak uslyšela, jak se otevřely a zavřely dveře, následované slovy, po kterých se jí srdce sevřelo jako kotva.

"Hotaru, jsem doma!" zakřičel hlas její matky, "Je tu s tebou Komari?"

"Uh... ano, mami!" Hotaru odpověděla a podívala se směrem ke své kamarádce: "W....co mám dělat?"

"No, měly bychom jít do koupelny, a to co nejdřív," poradila jí Komari.

"Dobrý nápad," souhlasila Hotaru.

Obě se vydaly ke dveřím, ale bylo pozdě, protože Hotaruina matka už byla nahoře na schodech. Když viděla svou dceru v promočené plence, jen se zamračila a zkrřížila ruce.

"Dobrá, mladá dámo," řekla matka přísným hlasem, "měla bys to pořádně vysvětlit."

"Já... no.....uh.....," promluvila Hotaru nervózně, příliš se bála říct matce pravdu.

"Byla to moje chyba," zalhala Komari.

"Cože?" Hotaru promluvila a vypadala trochu zmateně.

Brunetka vystupovala a dívala se na Hotaruinu matku.

"Jen jsme hrály hru na pravdu nebo výzvu," zalhala Komari, "vyzvala jsem Hotaru, aby si vzala jednu z mých plenek proti pomočování, a také jsem ji vyzvala, aby se do nich počůrala. Bylo toho na její plenu moc, takže se jí promočily noční kalhoty, ale žádné se nedostaly na podlahu."

Brunetka se právě skláněla a snažila se Hotaruinu matku uklidnit nad tím, co vidí.

"Byla to moje chyba, neměla jsem ji k těmhle věcem vyzývat," Komari dál mlžila, "jestli by měl být někdo potrestán, tak já."

"Vážně, hra na pravdu nebo na výzvu?" Paní Ičidžóová se zeptala a vypadala trochu zmateně.

Žena sice věděla, jaké má Komari problémy s nočním pomočováním, protože s brunetčinou matkou několikrát mluvila po telefonu, ale překvapilo ji, že se o nich brunetka Hotaru skutečně svěčila.

"No, jestli je to jenom hra, tak asi nemám důvod se rozčilovat," řekla paní Ičidžóová, "ale chci, aby ses svlékla z té pleny, Hotaru, a taky aby ses osprchovala. Nechci, aby se ti tam dole udělala vyrážka."

"Y... ano, mami," přikývla Hotaru a byla ráda, že už nemá problémy.

-----  
Po rychlé sprše byla Hotaru z té promočené pleny venku a zpátky v normálním spodním prádle, na sobě měla růžovou noční košilku s potiskem sedmikrásky, protože její ostatní noční oblečení bylo promočené jejím pomočením. Teď byla zpátky ve svém pokoji s Komari a společně sledovaly anime.

"Děkuju ti, žes mě zachránila z toho průšvihů," poděkovala Hotaru, "ale proč jsi kvůli mně musela lhát?"

"No, vlastně jsi mi zlepšila náladu," vysvětlila Komari, "to bylo to nejmenší, co jsem mohla udělat."

"No, jsem ti za to vděčná, senpai," usmála se Hotaru, "ale myslím, že už to nikdy neudělám."

"Takže... nemáš ráda počůrání do plenek?" "Ano," odpověděla Hotaru. Komari se zeptala.

"No, trochu ano," přiznala Hotaru, "ale po tom úniku bych to asi nějakou dobu dělat neměla."

"To máš pravdu," souhlasila Komari, "určitě nechceš, aby se tvoje matka rozčílila."

Komari si vlezla k Hotaru do postele a začala jí stahovat purpurové tepláky, čímž odhalila bílou plenu pod nimi. Když ji Hotaru na své kamarádce uviděla, okamžitě se jí rozbušilo srdce. Pohled na vycpanou kamarádku byl mnohem roztomilejší, než si myslela, ale proč se Komari takhle svléká.

"Doufám, že ti nebude vadit, když si sundám kalhoty," řekla Komari, "opravdu nechci, aby se zničily, kdyby mi teklo."

"Oh.... vůbec ne," řekla Hotaru a trochu se začervenala, když její kamarádka vlezla do postěradla, "Ale co když ti poteče? Moje povlečení se zničí."

"Neboj se, před pár minutami jsem šla na záchod," řekla Komari, "i když jsem asi měla ještě trochu limonády."

"Není to tak moc," ujistila ji Hotaru.

"Jo, ale asi se zítra probudím promočená," řekla Komari a nervózně se zachichotala: "Zvláštní, tohle je poprvé, co jsem se cítila dobře, když jsem si vzala do postele plenky. Asi ti musím poděkovat, Hotaru."

Havranovlasá se jen usmála a zabořila se s Komari do peřin.

"Jsem ráda, že se cítíš lépe, senpai," řekla Hotaru.

Obě se dívaly na anime, když vešla Hotaruina matka.

"Dobře, myslím, že už je docela pozdě," řekla paní Ičidžóová oběma, "je čas, abyste šly spát."

"Dobře, mami," souhlasila Hotaru, "dobrou noc."

"Dobrou noc, paní lčidžóová," řekla Komari.

Matka zhasla světlo a zavřela dveře, zatímco Hotaru dálkovým ovladačem vypnula televizi. Obě dívky, celé unavené z dnešního večera, společně usnuly.

-----

Druhý den ráno se Komari probudila a viděla, že slunce vyšlo teprve nedávno. Také si všimla, že Hotaru ještě spí, ale stále s ní manipuluje jako s plyšákem. To ji přimělo zrudnout a vyhrabala se z postele. Když stála na podlaze, všimla si, že její plenka je promočená přesně tak, jak si myslela, že bude. Při zkoumání své vycpávky Komari nezjistila žádné úniky a byla za to vděčná. Hotaru se brzy probudila a vytřela si krusty z očí.

"Dobré ráno, senpai," zívla Hotaru, "proteklo ti?" "Ne," odpověděla.

"Ne," odpověděla Komari, "plenka to všechno udržela."

Vstala z postele a protáhla se, než se postavila na podlahu. Zamířila ke skříni a vybrala si dnešní oblečení, zatímco Komari si vzala tašku a zamířila do koupelny. Na dnešní den vyměnila noční oblečení za bleděmodrou košili a světle fialovou sukni. O chvíli později se Komari vrátila, na sobě růžovou košili a bílou sukni.

"No, je to příjemné být zase v normálním spodním prádle," řekla brunetka a strčila Hotaru do nočního stolku plenu.

"Co to děláš?" zeptala se havranovlasá.

"No, protože jsem si s tebou včera užila noc, rozhodla jsem se ti poděkovat," vysvětlila Komari, "vím, že jsi říkala, že po tom, co tě matka viděla v promočené plence, ji nechceš nosit, ale rozhodla jsem se, že ti ji stejně dám, kdybys na ni měla zase chuť."

"No, dlouho to nebude," připustila Hotaru, ale i tak se usmála: "Ale i tak jsem ráda, že jsi to udělala."

"Pak ti radím, abys ho schovala tam, kde ho tvoje matka nenajde," poradila jí Komari.

"Máš pravdu," souhlasila vyšší dívka.

Zamířila k nočnímu stolku, vyndala plenu a přešla k polici, kde ležela modrá kovová krabice. Vzala nedaleký klíč, odemkla ji a vložila plenu dovnitř. Krabičku zavřela, znovu zamkla a klíč schovala zpátky do nočního stolku.

"Moje matka se tam nikdy nedívá, takže by to mělo být v bezpečí," řekla Hotaru.

Menší brunetka jen s úsměvem přikývla.

"No, mám ještě trochu času, než budu muset jít domů," řekla Komari, "nechceš se mnou prozkoumat les?"

"Jistě, senpai," souhlasila Hotaru.

Obě vyšly z pokoje a došly ke vchodovým dveřím. Obuly si boty a vyběhly ven, připravené vydat se do džáblů a lesů, které jsou v Asahigaoce. Po událostech včerejší noci měla Hotaru o důvod víc, proč najít svou kratší kamarádku rozkošnou, ale pro Komari to byla noc, na kterou nikdy nezapomene, protože se dozvěděla, že má nyní velmi chápavou kamarádku.